

เรื่อง จูบนั่น มันสำคัญ ไฉน

นำเสนอเมื่อ : 18 ก.ย. 2551

เรื่อง จูบนั่น มันสำคัญ ไฉน

ณ. ท่าเรือ Cailand เวียดนาม(ผมอ่านไข่แลนด์) เรื่องมันก็มีอยู่ว่า ผมก็เข้าเวรสินค้าอยู่ท้ายเรือ คือจริงๆแล้วจะต้องไปประจำอยู่ที่ปากกระวาง แต่ แรดมานั่งเอ้เต้ จิบเบียร์อึกๆ (เพ่ๆ เพ่เรียกจิบ เหรอครับ อึกๆเนีย)หลบกัปตัน กันเต็มท้ายเรือไปหมดทั้งปากเรือห้องเครื่อง นายยามลูกยาม มาวกันปลิ้น

เนื่องจากเป็นเวลาเที่ยงคืนกาๆ พวก สเตวีโต หรือ กรรมกร ยกขนสินค้า ได้เวลาเลิกงาน แยกย้ายกันกลับบ้าน

ไปหมดแล้ว ตำรวจเฝ้าเรือ เราก็มอม มันตั้งกะ หัวค้ำ คอดก อยู่ไม่ห่างเราเนียแหละ
อะเป็นไปตามแผนและแล้วมันก็ได้เวลาที่สาวๆ ท้าวเธอทั้งหลายจะทยอยกันมาที่ละลำเรือ
เพราะผ่านหน้าป้อมยามไม่ได้ จึงต้องมาทางซลมาศ ทะลุเข้ามาผ่านม่าน เเรติน่าของผม ด้วยความฉับไว
คำสั่งเร่งด่วนออกจากปากก่อนที่ผมจะอำปากได้ชะอีก สั่ง "เฮ้ย เออบันไดลิงลงไว
ให้ไวอย่างวอก" ด้วยความสูง 10 เมตรจากพื้นน้ำ ไม่ถึง 5 นาที ท้ายเรือผมก็เต็มปริ
ล้นไม้ล้นมือไปหมด อะเหยอเห่ๆไน้ตบู้ค ตัวที่นั่งพิมพ้ออยู่เนียแหละ กลายสภาพมาเป็น จอมอนิเตอร์
ให้เหล่าดีเจ สาวๆ พลัดกัน แวะเวียนเปิดเพลงนั้น เพลงนี้ โดยมีผมเป็นเก๊าอี้ เหวๆ
ไอ้เจ้าน้องนักเรียนฝึกท่าจะมาได้ทีเลยช่วยไปยกลำโพง ที่ห้องกินข้าว มาร่วมวง เปิดเพลงกันดังสนั่น
กัปตันแระอะ เหวๆ ถ้ารู้ว่าต้นหนมาวหละก็ไม่อยอมลงมาแน่ๆ ขึ้นลงมาดำผมนอกจากจะไม่สลด แล้ว
ยังโดนไถ่เบียร์อึก ไร้ด่ามันตอนเข้าก็แล้ว ตอนนี้อยู่ให้เต็มตาหน้อยชิวว่า แ่งน้อยที่ไอ้หนมัน
คัดส่งมาให้เนีย แจ่มมมม แคไหน.....

โอ้วซัง่วง เสียแร้วว๊ว ใครๆ ก็จูงมือกันไปเป็นคู่ๆ น่าอิจฉาจัง เอวอะเดี่ยวมันก็กลับมานั่งเก๊าอี้
ชันใหม่ แต่แล้วมันก็ค่อยๆหาย หาย หาย หาย เหลือผมฟังเพลงเบาๆ พร้อมดู นักเรียกฝึก
เดินตุ๊ปตุ๊กเป้

แบกลำโพงขนาด อันตะอิเหน่ที่ละอันละอัน ก็มันเล่นกันตั้งแต่ สี่โมงเย็น นี่ก็ปาเข้าไป..... ว่า
ดีสี่ครึ่งเข้าไปแล้ว สาวๆ ก็เริ่มทยอยกันกลับ และต้องรีบกลับก่อนดีห้า ม่ายงานจะโดนตำรวจจับ

พี่ชก.3(นายช่างกลที่สาม) เดินมานั่งข้างๆอย่างอารมณ์ดี มาคุยโอ้กับผม แฮ่ม หน อัย
แกไม่เห็นเมื่อก็เฝ้าะ ไม่รู้เด็กใคร เพิ่งลงกระไดมา ภูได้ยินเสียงปิดประตูด้วย ทำจะเพิ่งออกจากห้อง
แม่งน่ารักดีวะ มันบอกนะว่า น่าจะเจอชานก่อนนะ แต่เสียดายต้องรีบกลับแล้ว หยूसมันเข้ามาโอบคอ
แล้วดึงเข้าไปจูบวะ โอโหจูบเก่ง ซึบ ดุดตี้มมาก ลิ่นนี่ตวัดแป๊ปปี้ตั้งนานด้วย เมื่อก็เห็นปะ
คนที่เสื้อสายเดี่ยวสีน้ำเงิน เข้มๆ อะ สะพานกระเป๋่าเป้อะ อ้อ คนที่ลงไปเป็นคนสุดท้ายแน่เลยพี่ เออๆ
เห็นๆ ไซ้ได้ นี้ เพิ่งลงไปคนสุดท้ายเมื่อก็เฝ้าะ ผมนั่งมองอยู่ คับพี่ ไว้ตอนเช้าเรือ ออก
อีกสามวันกลับมาใหม่ พี่ก็ไปนั่งรอหน้า แกงค์เวย์(กระไดมาตรฐานที่พาดยาวจากเรือถึงท่า)
แล้วชิงตัวมาเลยก็แล้วกัน ฮ่าๆๆๆ ว่าแล้วก็ยก เอ้าฮ่าหมดแก้ว

อ้าวไอ้เจี๊ยบบบบ มาได้จ้ะวะ เข้าเวรหะระ ช่างน้ำมัน โพล่ออกมา แฮ่มหน้าใสแดงตั้งเขียวนะเม็ง
ไปหละท่ามาเป็นเข้าอ่อนเตี่ยวก็ตรีบเข้าให้ โธ่ ลุงหน

พี่วีส เสียงเม็ดมะม่วงแหวกอากาศ พุงผ่านกกหุมนั้นไปหน่อยเดียว

หน้อยแน่เล่นด้วยท่าเคลิ้มนะเม็ง อ้ายเวง หะๆครึบพี่หนค้ำบผมก็แค่อัยเย็น อะแหะๆ

แฮมพีน่าจะเห็นเด็กผมนะ โอ้ยสุดยอด ซื่อควี ครึบพี่ เนี่ยขนาดมันแดงตัวจะกลับผมขออีกที เวลาที่ไม่มี
ยังมีน้ำใจงาม ถึงกะม่ักให้ผมเลย แฮ่มเสียวชะผมเสร็จคาปากน้องเค้าเลยกะว่าคราวหน้า พี่หน

ช่วยกรุณา

หาทางสั้นๆ ถึงไวๆนะพี่หนครึบบบ เออๆ ได้ๆ เทียวหน้ากูไม่ได้เข้าเวรด้วย งานเนี่ยเต็มเหนี่ยว
ได้เลยน้อง ตากูมั่งแหละ ฮี้ๆ ว่าแต่ว่าพี่ย่ามาแย่งผมนะ อ้าวไอ้เวงแล้วกูจะรู้มั๊ยเนี่ยว่าคนไหนวะ

ก็คนที่ คนที่เสื้อสายเดี่ยวสีน้ำเงิน เข้มๆ อะ สะพานกระเป๋่าเป้

เพิ่งลงไปคนสุดท้ายผมมองจากหน้าต่างอยู่อะครึบพี่ลงแกงค์เวย์ ไปเมื่อก็เฝ้าะ

อ้วกกกกกกกกกกกกกกกกก

เสียงสยองจาก ชก3

อ้ายยย อ้ายยย เจี๊ยบบบบบบ!!!!!!

